

У гості до бабусі й дідуся

Алелі Камітан-Коронел
(Ґрунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Індонезії.

Ернесто поклав в сумку ще одну сорочку. Він поглянув кімнату. Що ще йому потрібно взяти? На столі він побачив свою Книгу Мормона. Він не міг її забути!

То були літні канікули. Сім'я Ернесто збиралася провідати бабусю й дідуся. Він так хотів їх побачити.

Коли Ернесто та його сім'я приїхали, дідусь міцно обійняв його. "Я такий щасливий, що ти приїхав!"

"Ми скучили за тобою!" Бабуся усміхнулася і також обняла Ернесто.

"Я так чекав цього дня! Ми дуже хотіли прийхати", — сказав Ернесто.

"Ходімо в дім! — сказав дідусь. — Бабуся готуватиме вам усе, що ви любите".

Ернесто увійшов у дім бабусі і дідуся. Він так радів, що зможе провести з ними час.

Наступного ранку Ернесто прокинувся від запаху вареного рису. Він знайшов

маму і бабусю, які поралися на кухні. Він поцілував їх обох у щоку. Потім він вибіг на подвір'я.

Тато і дідусь сиділи і розмовляли на вулиці, попиваючи щось із чашок.

"Доброго ранку! Хочеш чаю?" — дідусь простяг свою чашку Ернесто.

Ернесто поглянув на чашку з чаєм, а потім на дідуся. Він хотів розповісти про те, що дізнався у Початковому товаристві. "Дякую, дідуся, але я не буду! — відповів він. — У нашій церкві я дізнався, що чай, кавка і тютюн не корисні для тіла. Я хочу виконувати те, чого чекає від мене Ісус".

Тато усміхнувся. "Наша сім'я дотримується Слова мудрості, але дідусь вірить по-іншому, і це нормально".

"Дякую, що розповів про те, у що віриш! — сказав дідусь Ернесто. — Ти хороший хлопчик. Ти можеш узяти собі просто гарячу воду, як твій тато". Дідусь налив Ернесто чашку води з чайника.

ІЛЮСТРАЦІЇ МЕЛІССИ МЕНВІЛЛ КАШІВАТ

Ернесто сьорбнув. Йому було радісно на душі, що він зробив правильний вибір.

Під час обіду Ернесто куштував свою улюблену їжу. Бабуся приготувала *насі горенг* — страву з рисом, яйцями, м'ясом та овочами. Це було так смачно! А ще Ернесто подобалося розмовляти з бабусею і дідусем під час їди.

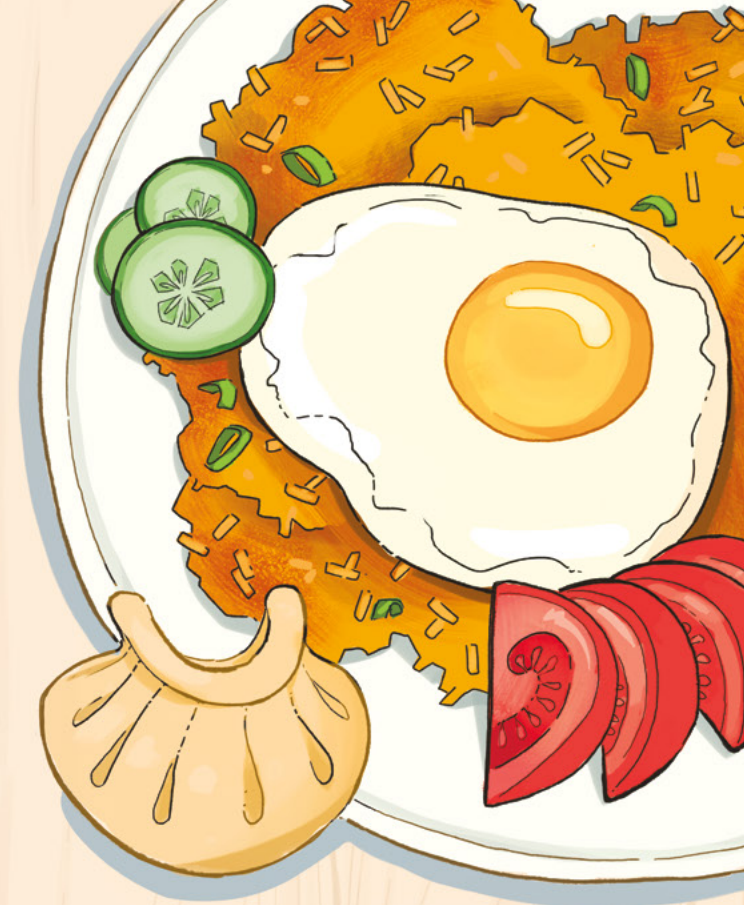
Після обіду сім'я разом грала в хованки. Навіть дідусь і бабуся грали!

"Я бачу тебе за тим деревом, Ернесто!" — вигукнув тато, біжучи до нього. Ернесто сміявся і намагався втекти. Було весело грати всією сім'єю.

Того вечора всі сиділи навколо дідуся, а він розповідав історії. Коли дідусь закінчив, Ернесто згадав, що вони не читали Писання.

Ернесто підскочив. "Я зараз повернуся". Він побіг і взяв Книгу Мормона. Коли він повернувся, то запитав: "Можна ми почитаємо?"

"Я рада, що ти згадав". Мама взяла книгу в Ернесто і відкрила свій улюблений вірш. Вона прочитала його вголос. Потім вони всі стали на коліна.

"Ви хотіли б помолитися з нами?" — запитав Ернесто своїх дідуся і бабусю.

"Так, із задоволенням", — сказала бабуся. Вона стала навколішки біля дідуся.

Тато промовив молитву. Він подякував Небесному Батькові, що вони можуть провести час сім'єю.

Після молитви дідусь обійняв Ернесто. "Добре, що ваша сім'я молиться, — сказав він. — Я радий, що ви бажаєте наблизитися до Бога. Це допоможе вашій сім'ї залишатися сильною".

Ернесто відчув тепло і спокій. Йому подобалося ділитися своїми віруваннями — тим, що він любив — з бабусею і дідусем — людьми, яких він любив. ●

Ернесто хотів розповісти про те, що дізнався у Початковому товаристві.